

بشاعران برخیل

گزینش و ترجمه قاسم صغری

شای: 978_600_304_308_4

شماره کتابشناسی ملی: ۴۰۹۹۶۱۷

فہم پندرہ

ناشر تخصصي

با شاعران برزیل

گزینش و ترجمه: قاسم صمدی

ناشر: فصل پنجم

چاپ اول: ۱۳۹۵

شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

طراح جلد: سعید زاشکائی

صفحہ آرا: محسن بیگی

شایک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۰۴-۳۰۸-۴

حق چاپ برای ناشر محفوظ است.

صندوق پستی ناشر: ۴۵۱ - ۱۳۱۴۵

مرکز پخش: میدان انقلاب، ابتدای کارگر جنوبی، کوچه مهدیزاده، شماره ۴، واحد ۱۰

تلفن: ۶۶۹۰۹۸۴۷ - ۰۹۱۲۱۵۹۱۸۹۱ تلفکس: ۶۶۹۰۹۸۴۸

fasle5.1386@gmail.com

www.Fasle5.ir

instagram:fasle5

فهرست

۱۷.....	مقدمه
۳۱.....	گونسالوس دیاس
۳۲.....	ترانه تبعید
۳۳.....	ترانه نامونیو
۳۵.....	آلوارس ده آزه ودو
۳۶.....	فر فردا بمیرم!
۳۶.....	در روشنائی
۳۸.....	ژو بو داکو راسوسا
۳۹.....	پرندگان در بندر
۴۰.....	مانوئل بلانیر
۴۲.....	شب مرده
۴۲.....	شب سکوت
۴۳.....	شاهراه
۴۴.....	یادآوری رسیف
۴۷.....	شبانۀ کوچۀ لایا
۴۸.....	به بازارگاد می روم
۵۰.....	ستاره صبح
۵۱.....	ترانه بردگان خردسال
۵۲.....	گل های پژمرده
۵۳.....	ملوان اندوهگین
۵۵.....	خوشبختی غنایی
۵۵.....	حسرت ریوی پیشین
۵۶.....	پرستو
۵۶.....	لحظه ای در یک کافه
۵۸.....	ماریا - انژونیا سلسو
۵۹.....	چهره در میان چهره ها
۶۰.....	فصل نو
۶۰.....	گوشت پارک
۶۲.....	اوسوالده آندراده

۶۴	هفده سالگی های من
۶۴	شعر اسپلاناد
۶۶	قاجاق
۶۷	رساله عاشقان
۶۸	حیوان بیچاره
۶۸	صلیب جنوب
۶۸	یخچال شور
۷۰	دانه های طبیعی
۷۰	پایتخت جمهوری
۷۱	گیلده آلمانی
۷۳	سرود سبکگاری
۷۳	جادوگری
۷۴	بهار
۷۵	دیو سبز
۷۶	فلیپ دولیونیرا
۷۷	سنگ گوری که حک نشد
۷۸	پرش خطرناک
۸۱	منوتی دل پیکشیا
۸۲	تعمید
۸۳	بن بست
۸۴	مانوتل ده آبرو
۸۵	پس از زندگی
۸۶	ماریوده آندراده
۸۸	شعر دوست
۸۸	یکشنبه
۸۹	ماژور
۹۱	شاعر بادام زمینی می خورد
۹۳	زاده شدن ماکوناتیما
۹۴	سی، مادر جنگل ها
۹۷	رونالده کاروالهو
۹۸	مرز ریو گراند
۹۸	اگروشمیکو یا قطعه زن بومی تبعیدی
۹۸	ترانه زندگی روزمره

- ۹۹..... هنر شاعری
- ۱۰۰..... ژرژ ده لیما
- ۱۰۱..... فولوی سیاه
- ۱۰۴..... و آسین نمایش
- ۱۰۵..... موریلو آروژو
- ۱۰۶..... تمام کرچه بطراوت است
- ۱۰۶..... بمبوی زر پاک
- ۱۰۷..... مردی از این دنیای جوانم
- ۱۰۹..... آنریبال و سادو
- ۱۱۰..... سگ‌ها در میان کف دریا
- ۱۱۰..... دروازه تاریکی
- ۱۱۳..... آسانسو فره تیر
- ۱۱۴..... قدرت ماه
- ۱۱۵..... جادوگری
- ۱۱۸..... کاسیونا ریکاردو
- ۱۱۹..... شب آفریقایی
- ۱۱۹..... پدر الوارس شکارچی روشنایی‌ها
- ۱۲۰..... آواز پرندۀ بی پایان
- ۱۲۱..... صبح بیرون کشیده شده از چنگ ملال
- ۱۲۲..... ایزیس و اوزیریس
- ۱۲۴..... لئانودۀ واسکونسلوس
- ۱۲۵..... خالکوبی‌های احساساتی
- ۱۲۸..... حق شناسی
- ۱۲۸..... رازگویی‌ها
- ۱۳۰..... ژواکیم کاردوزو
- ۱۳۱..... زمین مردابی
- ۱۳۱..... خاطره‌های نرماماتانیا
- ۱۳۲..... ریمه نیرو کوتو
- ۱۳۳..... میدان کلیسا
- ۱۳۳..... زندان
- ۱۳۳..... پرندۀ خیره کننده
- ۱۳۴..... گفت و گو در باب خوشبختی
- ۱۳۶..... دانت میلانو

۱۳۷	زمین هیچ کس
۱۳۷	موقعیت
۱۳۸	زن کشته شده
۱۳۸	میخواره
۱۴۰	سرژیو میلیت
۱۴۱	روزنه
۱۴۲	جنگ
۱۴۳	آک ریاسی های آموزشی
۱۴۵	باله سوئدی
۱۴۷	هان یخووال هوا
۱۴۸	اسیر ب
۱۴۹	شگفتی
۱۵۰	راز
۱۵۰	شاعری در جنگ بود
۱۵۱	سسیلیا امثیرلس
۱۵۲	آینده
۱۵۲	جنگ
۱۵۳	روززیر دریایی
۱۵۵	اظهار عشق در زمان جنگ
۱۵۶	سکوت
۱۵۶	باد
۱۵۷	ماریو کوینتانانا
۱۵۸	ظهر
۱۵۸	روز
۱۵۹	ناگاه
۱۵۹	جاز
۱۶۰	ترانه زن مرده
۱۶۱	موریلو مندرس
۱۶۲	لطف
۱۶۲	تویی و فرشته
۱۶۳	شعر غیر عادی
۱۶۴	شام شوم
۱۶۵	شعر

۱۶۶	خانه آتریدها
۱۶۷	مهاجر
۱۶۸	آغاز
۱۶۸	اوار اساس اوار اساس
۱۷۰	کارلوس درو موندده آندراده
۱۷۲	شمه بیج
۱۷۳	س و ت و ع
۱۷۵	شاهها دنیا را بالا می برند
۱۷۶	فلق
۱۷۷	کارگر بر ریا
۱۷۹	مردگان ردنکرت یه
۱۸۰	فرانسیسکو دارام
۱۸۱	روح
۱۸۱	فکری ملکوتی
۱۸۲	شیعها
۱۸۳	هذیانها
۱۸۴	امیلیو مورا
۱۸۵	یک روز
۱۸۵	شادمانی
۱۸۶	شبان
۱۸۶	آرامش
۱۸۷	صبحگاهی
۱۸۷	قلب من
۱۸۸	دعا
۱۹۰	آوگوستو منی پر
۱۹۱	به خورشید
۱۹۲	بیلو
۱۹۴	اونستالدوده پنافورت
۱۹۵	کاباره
۱۹۷	سندل
۱۹۷	آینه آب
۱۹۸	ترانه دوست
۱۹۹	آبگار رنولت

۲۰۰	زندگی اندوه بار
۲۰۰	از هم پاشیدگی
۲۰۱	استغفار
۲۰۲	آواز هراس
۲۰۲	Ignotus
۲۰۴	آفونسو آرینوس ده ملو فرانکو
۲۰۵	Mortana
۲۰۵	رسان کروزونه
۲۰۶	شعر صلیح در لوزان
۲۰۸	نزدیک مرده
۲۰۹	آلژیستان
۲۱۰	تمثیل
۲۱۱	در ورای تو
۲۱۲	هایده نیکولوس
۲۱۳	شعر برای شهرهای کوچک سادول
۲۱۴	افسون
۲۱۶	آوگوستو فردریکو اشمیت
۲۱۷	ظهور لوسیانا
۲۱۸	تطهیر
۲۱۸	دختر جوان مرده
۲۲۰	تولد خواب
۲۲۰	تنهایی
۲۲۱	بدرود
۲۲۲	شعر
۲۲۳	درها را بکشاید
۲۲۵	لوئیس آرانها
۲۲۶	شعر فیناغورس
۲۲۸	اودریکو تاواریس
۲۲۹	بازگشت به کانون خانوادگی
۲۳۰	وینیسیوس ده مورائس
۲۳۱	غیبت
۲۳۲	شعر ناگهانی زن محبوب
۲۳۳	شعر نوئل

۲۳۴	پسر انسان
۲۳۴	زن جوان میرامار
۲۳۷	مصرف تن
۲۳۹	شاعری
۲۴۰	دریا
۲۴۰	منظ
۲۴۲	بوته ده ریورا
۲۴۳	دران غرق شده
۲۴۳	صبح
۲۴۵	ندبه گران حرفه‌ای
۲۴۶	دومینگوس کارم داده بلوا
۲۴۷	باشعر در اسکله‌ها
۲۵۰	آنتونیو رانزل باندنیرا
۲۵۱	کوچه لیریک
۲۵۱	گشتی شوم
۲۵۳	ژوانو کابرال ده ملو تنو
۲۵۴	چتری نیست
۲۵۵	مارکو کوندرا رئیس
۲۵۶	کامپو سانتوس
۲۵۶	الوزا
۲۵۸	استلا لئوناردوس
۲۵۹	غزل
۲۵۹	خانه آنا ژانسن
۲۶۰	لمو ایوو
۲۶۲	این جا است
۲۶۴	فرناندو فره ئیرا ده اوآندا
۲۶۵	غایب
۲۶۸	فرد پینه ایرو
۲۶۹	برگلیگ، آسمان
۲۷۱	آسترید کابرال
۲۷۲	صدا در تبعید
۲۷۲	کوری
۲۷۳	غلاف گشوده

۲۷۴	آفونسو رومانو ده سانت آنا
۲۷۵	کارگر لهستانی
۲۷۶	انفجار دروغ
۲۷۹	میریام فراگا
۲۸۰	من هیچ کسم
۲۸۰	جراحته‌ها
۲۸۲	کارلوس نزار
۲۸۳	تریب کلی
۲۸۳	تعویق قضا
۲۸۴	بشان
۲۸۶	الرنست رودا
۲۸۷	حکمت
۲۸۷	اشتباه
۲۸۸	نئیده آرسانزو
۲۸۹	سیدایش
۲۸۹	این جا
۲۹۰	السیدس ویلاسا
۲۹۱	درخواست
۲۹۲	آلیسه رویز
۲۹۳	پیکرت اخگری باشد
۲۹۴	آدریانو اسپینولا
۲۹۵	شعر ستون فقرات
۲۹۵	درون ساعت‌ها
۲۹۶	اندوه
۲۹۶	قلعه جنگی

د. تاواردس - باستوس^۱

مقدمه

در بحبوحهٔ رنسانس، در آستانهٔ همان سده‌ای که واپسین کلیساهای سبک گوتیک^۲ را این جا و آن جا، در شمال فرانسه، نوک منارهای باریک خود را برمی‌افراشتند، در نیمکرهٔ دیگر که تا آن زمان مسکن قبیله‌ها و عشایر و خویشاوندان عقب مانده‌ترین طایفه‌ها بود، ساده‌ترین کارها بی‌معنی‌ترین حرکات‌های شماری از اروپاییان که به آن جا رسیده بودند، برای تزیین آن سرزمین‌های دور دست معنایی شبهه ناپذیر می‌یافتند.

در میان متداول‌ترین کارهای ایرانه‌گشایان، حرکت نخستین کسی که صلیبی برافراشت و نخستین خانه را ساخت، هم‌چنان که اقدام نخستین کسی که مراسم قداس را ترتیب داد، اختصاص به این یافته بودند که جاودانگی یابند. فردی که برای نخستین بار از سلاح آتشین بهره گرفت، بدون درنگ از طرف وحشیان به مثابه جودی خارق العاده در نظر گرفته شد و تمام کتاب‌های تاریخ می‌بایست در آینده شرح‌های مبسوطی از ماجراهای او نقل کنند. همراه با «کارائیب»^۳ ها، یعنی «شیخ‌های سپید از دریا رسیده»، مردمان بومی با «دن رنو»^۴ آشنایی یافتند که بر آنان بیش‌تر ناشناخته بود تا سرزمین‌های تازه کشف شده برای کسانی که از راه می‌رسیدند.

این امر و پدیده‌های دیگری شاید بتوانند توجیه کنند از چه رو برخی چیزهای نسبتاً مهم در شکل‌گیری گسترش روح برزیل بازتاب‌های پیش‌بینی نشده داشته‌اند.

1. A.D. Tavares - Bastos م. 1960 - 1900 شاعر برزیلی.

2. Gothique

3. Caraibe

قطعاً زمانی که دریانوردان به بررسی کرانه‌های آمریکا پرداختند، بسیاری از آنان اعتقاد داشتند که از مغرب به مشرق رسیده‌اند، در برخورد اول به سهولت امکان نداشت که حدود سرزمین‌های تازه را تعیین کنند. پاپ، این شخصیت «شانسون دو ژست»^۱ فراخوانده شد تا به اختلافی که در مورد تملک‌های آتی پیش می‌آمد فیصله دهد. و به موجب قراردادی که مشهور شد (تور دزیاس^۲، ۱۴۹۲) قرار بر این شد که برخی در مورد خطه‌های کشف شده در این سوی خطی خیالی دارای حق باشند، حال آن که دیگران منطقه‌هایی را که در دریای مدیترانه و عمان خط کشف خواهند کرد به تملک خود در آورند. بر این که همان می‌کردند زمین‌ها به جای دوری راه نمی‌برند قرارداد را پذیرفتند. دیگران معتقد به کوچکی کره زمین، اطمینان داشتند که با پذیرش قرارداد، در مورد شرق افسانه‌ای که می‌پنداشتند از آن سو به آن رسیده‌اند، و پیش از آنان پیشتازان سفر دورانی آفریقا به آن جا آمده‌اند، از حق برخورد با آن رسیده‌اند. به این ترتیب، قرارداد بر اساس خدعه‌ای متقابل منعقد شد.

از سوی دیگر، وحشیایی که در آن کرانه‌های کشف نشده دیده می‌شدند به نظر آنان به حدی غریب رسید که فرمانی از ناحیه پاپ لازم بود تا آنان چون انسان‌هایی، دارای «روح»^۳ مانند دیگران و در نتیجه سزاوار آن که با آنان با سلوک رفتار شود در نظر گرفته شوند. با نخستین ناوگانی که در خلیج‌های تراساده سانتاکرونتا^۴ تانگار انداخت، یک «نویسنده لشگری» به خشکی قدم گذاشت. او وظیفه داشت که گزارش رویدادهای سفر را تهیه کند. به این ترتیب، گزارش نخستین بنای ادبی ارض جدید شد: نخستین کسی که در آن سرزمین قلم به دست گرفت، در آن روزگار ادبیات کشور را آغاز کرد. خیلی مهم نیست

۱. Chanson de Geste، منظومه‌های حماسی قرون وسطا که در آن‌ها از شخصیت‌های تاریخی یا افسانه‌ای تجلیل می‌شد. (م)

۲. Tordesillas، شهری در اسپانیا که پاپ آلکساندر بورجیا در آن طی قراردادی جزیره‌های دماغه سبز را حد فاصل متصرفات اسپانیا و پرتغال در خطه‌های مورد اکتشاف تعیین کرد. (م)

۳. Terra de Santa Cruz، نام دیگری که پرتغالی‌ها به برزیل داده بودند. (م)

که اندک زمانی بعد، سده شانزدهم حماسه‌ای چون لوزیادها^۱ به ما بدهد که در آن شاعری برجسته برای چند قرن به زبان وادیات شور صاحب مستعمره ثبات ببخشد: گزارش پروواز ده کامینها^۲ عضو ستاد دریاسالار آلوارس کابرال^۳ اقدامی بسیار با اهمیت بود.

زبان مردمانی که قدم به خشکی نهادند و در آن دیار ماندند، بی‌استثنا تحت تأثیر برخورد با چیزهای تازه‌ای را که بر آن‌ها آشکار می‌شد، تحمل کند. تنهایی، سخن گفتن با سکوت را به آنان تحمیل می‌کرد. این زبان نرم‌تر شد، فرهنگ لغت‌ها محدودیت یافت، عبارت‌ها ساده‌تر و برطنین‌تر شدند. بعدها، روح افراد زاده شده در آن دیار، تباران سنتین هسته‌های اروپایی، از زنگاری چند قرنه که بر تمدن کشور مادر ساز می‌گذاشت عاری شد. و آنان به جایی رسیدند که به نوبه خود، احساس کنند به همان اندازه بومیان آن خطه‌ها از عقده‌های مربوط به تمدن به دور هستند.

مرد پرتغالی، و همچنان اسپانیایی، که به مستعمره نو مهاجرت می‌کرد، تنهای تنها، بی خانواده و دوست، راه عزیمت در پیش می‌گرفت. طی ماه‌ها و سال‌ها به اندیشیدن به «بانو»ی دورافتاده خود بسنده می‌کرد. جدایی و فاصله جزء اول معادله‌ای بود که جزء دیگرش «سوداد»^۴ و شعر را در بر می‌گرفت. فرد سپید پوست در بیاب بزرگ یا ماجراجو، بود که با سرخ پوست رام نشدنی، و بعدها هم راه با سیاه برده، در بوته آزمایش قومی که ساکنان جدید این بخش از آن را از آن به در آمدند، بیش‌ترین سهم را داشت.

اما پسرزمین، فرد برزیلی رسته از بندهای عاطفی نسبت به طایفه کشور صاحب مستعمره، هرچند دارای احساس دورافتادگان، در قبال

1. Lusíadas، حماسه‌ای مشهور اثر کامونس (کامونیس) شاعر ماجراجوی پرتغالی، 1580-1524 که زندگی بسیار دشواری داشت. (م)

2. Pero Vaz de Caminha، نویسنده پرتغالی، 1450 - 1500، منشی ناوگان آلوارس کابرال. (م)

3. Alvares Cabral، دریانورد پرتغالی، 1467-1520، فرمانده ناوگان که از طرف مانوئل اول شاه پرتغال مأمور شد کارهای واسکو دو گاما را دنبال کند. او را کاشف برزیل معرفی کرده‌اند، هر چند پیش از او یک دریانورد اسپانیایی به کرانه‌های شمال شرقی مصب آمازون رسیده بود. (م)

افراد مقداری ذوق هجو، یا در برابر وسوسهٔ دنیای جدید مقداری طمطراق نشان می‌داد.

فقط از سدهٔ هجدهم به بعد است که می‌توانیم پیدایش نخستین سرایندگان به راستی برزیلی را تأیید کنیم. این سرایندگان، جوانانی بودند که برای تحصیل به دانشگاه کوئیمبرا^۱ روی آورده بودند و تأثیر نیاکان پرتغالی خود در بیش‌تر آثارشان آشکار است. گونسال وس دیاس^۲ در آغاز قرن نوزدهم از این قاعده سر باز نمی‌زد. با این همه بنا دارد که او جزو کسانی شناخته شود که کوشیدند به شعر برزیل را برای ترمیم پرتغالی استقلال ببخشند. او به موضوع‌های بومی گرایش یافت و به این ترتیب خالق مکتب موسوم به بومی‌گرایی شد که دومینگوس گونسال وس^۳ ده ماگالهایس^۴ نیز به آن تعلق دارد. این دو سرایندهٔ رمانتیک، در همان درخشان‌ترین دوره‌های بومی را می‌ستودند: نفر اول تیمبراس‌ها^۵ را انتخاب آورد و نفر دوم اثری به نام کنفدراسیون تاموئیوها^۶ نوشت.

در حدود نیمهٔ سدهٔ نوزدهم نسل نو از سرایندگانی نه کم‌تر رومانتیک، از لوریندو ربلو^۷، آل. لوریندو^۸ و دو^۹ ژونکتیرا فره‌ئیره^{۱۰} گرفته تا کاسترو آل وس^{۱۱} و فاگوندس واره‌را^{۱۲}، اغلب الهام گرفته

1. Caimbra

2. Goncalves Dias، شاعر، روزنامه‌نگار، نمایشنامه‌نویس، ریاضی‌دان و دلق‌باز برزیلی، 1823-1864 (م).

3. Domingos Goncalves de Magalhaes، پزشک، دیپلمات، شاعر و نه‌سئندهٔ برزیلی، 1811-1882، که به مثابه پیش‌قراول رمانتیسم برزیل در نظر گرفته می‌شود. (م)

4. Tymbiras، منظومه‌ای حماسی از گونسال وس دیاس که در سال 1857 در لایپزیگ منتشر شد. (م)

5. Tamoyos، اشاره به اتحاد سرخ‌پوستان کرانهٔ شمالی سانتو پائولو است. (م)

6. Lourindo Rebello، پزشک و شاعر رمانتیک برزیلی، 1826-1864، که در آکادمی ادبیات کشورش فردی با نفوذ بسیار بود. (م)

7. Alvares de Azevedo، شاعر رمانتیک و نمایشنامه‌نویس برزیلی، 1831-1852، معرف رمانتیسم افراطی کشورش، که لرد بالرون برزیل لقب گرفته بود. (م)

8. Junqueiro Freire، شاعر برزیلی، 1832-1856، دارای لیبریسمی الهی، مذهبی، فلسفی. او را پیشرو کاسترو آلوس خوانده‌اند. (م)

9. Castro Alves، شاعر و نمایشنامه‌نویس برزیلی، 1847-1871، که در شعر هایش به تجلیل از نظام جمهوری می‌پرداخت. (م)

10. Eagundes Varella، شاعر برزیلی، 1841-1875، عضو آکادمی ادبیات، که بیش از

از بایرون^۱، هوگو^۲ یا شاتو بریان^۳ به میدان تاختند. رمانتیسیم نشأت گرفته از چنین منبع‌هایی تقریباً تمامی سده نوزدهم را پر کرد. در اوایل سده بیستم، جنبشی سمبولیست محدود به چند چهره درجه یک شعری نظیر: ماریو پدرنیراس^۴، کروزئه سوزا^۵، ویسنته ده کاروالهو^۶، آلده نسیم^۷ ده گیمارائس^۸ و هرمس فونتس^۹ در برابر پارناسین‌ها که نوعی مستحکم را تسخیر کرده بودند قدر می‌افراشتند. پارناسیسم در حدود سال‌های ۱۸۷۵ با گونسال وس کرسپو^{۱۰} (۱۸۴۷ - ۱۸۸۳) ظهور کرده بود. حدود ۱۹۲۰ با آلبرتو ده اولیوئیرا^{۱۱} پایان یافت... در عین حال که هدف این جنگ شناساندن اصلی‌ترین سرایندگان معاصر است، از هم‌گامی دادن مختصر به خواننده از شاعران پیشین را که نام‌شان در بارن ادبیات کشور چیزی بیش از یک عنوان است نباید حذف کرد. سپس از هر چه جز، مکتب مینه ایرا^{۱۲}، که چون شاعران زاده میناس - ژرائیس^{۱۳} یکی از بزرگ‌ترین ایالت‌های برزیل مرکزی، در حدود پایان قرن هجدهم به وجود آوردند چنین نامیده شده، نباید از یاد برده شود: ژوزه ده سانتاریتا دورائو^{۱۴} (۱۷۲۲ - ۱۷۸۴)، سراینده منظومه کارامورو^{۱۵} (۱۷۸۱) که بر اساس واقع‌هایی کم و

سی و چهار سال زندگی نکرد. (م)

1. Byron

2. Hugo

3. Chateaubriand

4. Mario Pederneras، شاعر برزیلی، ۱۸۶۷-۱۹۱۵، که به شدت از سمبولیسم فرانسوی تأثیر پذیرفته بود اما از تأثیر سرایندگان بزرگ پرتغال هم به دور نمانده بود. شعر او سبب سادگی و پرداختن به زندگی رومره، شهره است. (م)

5. Cruz E Souza شاعر برزیلی، از پیشروان سمبولیسم کشورش، ۱۸۶۱ - ۱۸۹۸. (م)

6. Vicente Carvalho، شاعر، روزنامه‌نگار، وکیل دانشگاهی، ۱۸۶۶ - ۱۹۲۴. (م)

7. Alphonsus de Guimaraens، نویسنده برزیلی، ۱۸۷۰ - ۱۹۲۱. (م)

8. Hermes Fontes، شاعر و آهنگساز، ۱۸۸۸ - ۱۹۳۰. (م)

9. Parnassiens، پیروان مکتب انبی فرانسوی که معتقد به اصل هنر برای هنر بودند. (م)

10. Goncalves Crespo، شاعر برزیلی الاصل پرتغالی، ۱۸۴۶ - ۱۸۸۳. (م)

11. Alberto de Oliveira، رهبر پارناسین‌های برزیل، ۱۸۵۷ - ۱۹۳۷. (م)

12. Mineira

13. Minas - Geraes

14. Jose Santa Rita Durao

15. Caramuru

بیش تاریخی، کم و بیش افسانه‌ای، در بارهٔ کشف باهیا^۱ ساخته شده؛
 روزه بازلیو دا گاما^۲ (۱۷۴۰-۱۷۹۵) که در اوروگوئه (۱۷۶۹) طغیان
 هفت میسیون مذهبی یسوعی بر اسپانیا و پرتغال را می‌ستاید؛ توماز
 آنتونیو گونزاگا^۳ (۱۷۴۴-۱۸۹۷) خالق مارلیا دهدیرسو^۴ (۱۷۹۲)،
 مانوئل ایگناسیو داسیلوا آلوارنگا^۵ (۱۷۴۹-۱۸۱۴) که گلاثورا^۶ یش
 باهیا^۷ از یاد برد، ایگناسیو روزه ده آلوارنگا پئیکسوتو^۸ (۱۷۴۴-
 ۱۷۸۳)، و کلودیو مانوئل ده کوستا^۹ (۱۷۲۹-۱۷۸۹) که در یکی از
 نخستین غم‌انگیزترین توطئه‌ها به منظور رها کردن سیاسی برزیل
 از قید نشور^{۱۰} حب مستعمره شرکت کردند. با توماز آنتونیو گونزاگا^{۱۱}،
 کلودیو مانوئل ده کوستا^{۱۲} و گره گوریو ده ماتوس^{۱۳} هجویه سرا و اهل
 باهیا (۱۶۳۳-۱۶۴۲) شعر از همان نخستین ظاهرهایش آشکارا بر
 هر گونه تولید ادبی برزیلی برتری می‌یافت. از همان زمان میل به
 مقایسه‌های آشکارا اغراق آمیز، در صدد بر می‌آمد در خالق کارناس
 شیلناس^{۱۴} (هجویه منظوم سبب داده شده به سیلوا آلوارنگا^{۱۵}) که در
 سال ۱۷۸۹ عرضه شده یافتن کسی چون ولتر را به سبب انتقادش
 بیابد، طوری که خواسته همان داور که خواسته می‌شود در شخص
 گره گوریو ده ماتوس به خاطر سبک زندگی پر ماجرایش، نوعی
 ویون^{۱۶} برزیلی دیده شود. در اوایل قرن نوزدهم آنتونیو ده سوزا
 کالداس^{۱۷} خالق قصیده به افتخار انسان وحشیانه دیده برای خالق را

1. Bahia
2. Jose Basilio da Gama
3. Thomaz Antonio Gonzaga
4. Marilia de Dirceu
5. Manoel Ignacio da Silva Alvarenga
6. Glauro
7. Ignacio Jose de Alvarenga Peixoto
8. Thomaz Antonio Gonzaga
9. Claudio Manoel da Cosa
10. Gregorio de Mattos
11. Cartas Chilenas
12. Silva Alvarenga
13. Villon، شاعر فرانسوی، -، که زندگی نابیه سلمان و پرمجراایی داشت. (م)
14. Antonio de Souza Caldas

که عرفان عمیقش با مقداری ناخوشی بیش‌تر ناشی از تأثیر آرکادی^۱ پرتغالی‌هاست تا تأثیر سوئدنبورگ^۲، نباید فراموش کرد. از سویی در همین دوران، یعنی در ۱۸۲۲ است که حادثه‌ای مهم برای کشور روی می‌دهد: یک شاهزاده پرتغالی، دن پدرو، شخصاً استقلال سیاسی برزیل را اعلام می‌کند و نخستین امپراتور آن می‌شود. ضروری به نظر می‌رسد که تا قلمرو ادبی هم باید خود را از نفوذ پرتغال (که شاعرانی نظیر ژوزه بونیفاسیو ده آندراده اسیلوا^۳، الوئی اوتونی^۴، و غیره هنوز از آن برمال می‌بودند)، رها کنید و آن وقت میتوان شاهد ریخته شدن طرح جنبش بود که میل دارد رمانتیسیم را که نخستین تظاهرهایش در اروپا دیده می‌شود حاشین تأثیر پرتغال کند. رمانتیک‌های فرانسوی خیلی زود قبول علم یافتند و نخست دومینگوس ژوزه گونسال وس ده ماگالینها^۵ (۱۸۱۱-۱۸۸۱) با سوپروسپوئتیکوس اِسودادس^۶ که در پاریس سروده و همانجا چاپ شده بود خود را نمایاند. سپس مانوئل آروژو ده پورتو آلگور^۷ (۱۸۰۸-۱۸۷۹) آمد که صدای طبیعت و نیز کولومبو (۱۸۶۶) را که نوعی حماسه مرکب از چهل سرود و بیست و چهار هزار بیت بود از استاد آنتونیو گونسال وس تیاس (۱۸۲۲-۱۸۶۴) نتوانست خود را از تأثیر رمانتیسیم برهاند، ولی موفق شد که بیش‌تر با نوعی وحدت و جدی که خیلی زود بومی‌گرایی نام گرفت خود را بنمایاند. رمانتیسیم در مانوئل آنتونیو الوارس ده آزه ودو (۱۸۳۱-۱۸۵۲) دچار حالت بیهوشی و شک شد و جنگ بیست ساله‌اش گاهی لحن آلفرد دو موسه، باریک یا لئوپاردی را به خود می‌گرفت. از طریق آثار کازیمیرو ژوزه مارکس ده آبرو^۸ (۱۸۳۹-۱۸۶۰) با سانتیمانالیسم او آشنا می‌شویم، لوئیز

۱. Arcadie، در شعر به معنای آرمانشهر یا مدینه فاضله است. (م)

۲. Swednborg، فیلسوف و عالم خداشناسی سوئدی، ۱۷۷۲ - ۱۶۸۸. (م)

۳. Jose Bonifacio de Andrada e Silva

۴. Eloy Ottoni

۵. Domingos Jose Goncalves de Magalhães

۶. Suspiros poeticos e saudades

۷. Manoel Arujo de Porto Alegre